

Dosarul nr. 3ra-1627/19
3ra-223/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (M. Țurcan)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, E. Palanciuc, A. Malii)

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Sveatoslav Moldovan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Andrian Grigorițchi împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Andrian Grigorițchi,

c o n s t a t ă:

La 19 ianuarie 2018 Andrian Grigorițchi a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a relatat că la 24 august 2015 a încheiat contractul privind furnizarea serviciilor de alimentare cu apă potabilă și recepționarea apelor uzate cu SA „Apă-Canal Chișinău”.

Locul de consum a fost imobilul în construcție din str. XXXXXX, mun. XXXXXX.

La 18 octombrie 2017 a solicitat de la SA „Apă-Canal Chișinău” să-i expedieze hotărârile autentificate a Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare, în temeiul cărora au fost emise facturile fiscale: CZ nr. 0929397 din 24 noiembrie 2015 și CZ nr.0940531 din 31 decembrie 2015, pentru pretinsul consum de apă.

Prin răspunsul nr. 1200/14939 din 26 octombrie 2017 a primit extrase din procesele-verbale al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizare, nr.55 din 30 decembrie 2015 și nr.45 din 18 noiembrie 2015.

La 15 noiembrie 2017 a cerut repetat expedierea hotărârilor solicitate, semnate de membrii comisiei și actele care au stat la baza emiterii lor, în temeiul cărora au fost emise facturile fiscale: seria CZ nr. 0929397 din 24 noiembrie 2015 și seria CZ nr. 0940531 din 31 decembrie 2015, pentru pretinsul consum de apă la obiectivul din str. XXXXXX, mun. XXXXXX; anularea pct. 22 din procesul-verbal nr. 55 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizare din 30 decembrie 2015 din lipsa de probe ce ar confirma încălcarea admisă; anularea pct. 35 din procesul-verbal nr. 45 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizarea din 18 noiembrie 2015.

Prin răspunsul SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 1200/18235 din 21 decembrie 2017, cererea a fost respinsă.

Consideră că acțiunile pârâtului sunt ilegale.

Răspunsul la cererea din 15 noiembrie 2017 privind anularea pct. 22 din procesul-verbal nr. 55 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizare din 30 decembrie 2015 și anularea pct. 35 din procesul-verbal nr. 45 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizare din 18 noiembrie 2015, a fost elaborat abia la data de 21 decembrie 2017.

Consideră că actele administrative contestate au fost emise în mod netransparent și cu încălcarea legislației în vigoare.

Or, nu a participat și nu a fost invitat la comisia pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și canalizare. Pretinsele încălcări depistate, ruperea sigiliului, nu sunt veridice.

Mai mult, conform pct. 82-81 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin decizia ANRE, nr. 271 din 16 decembrie 2015, controlul contorului și al sigiliilor aplicate se efectuează de către operator în funcție de necesitate și numai în prezența consumatorului sau a reprezentantului acestuia, inclusiv a membrilor familiei consumatorului casnic care au atins vârsta de majorat și care locuiesc împreună cu el, cu întocmirea actului de control în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte. Personalul operatorului nu este în drept să efectueze controlul contorului în lipsa consumatorului sau a reprezentantului acestuia, cu excepția situației când consumatorul refuză să participe la controlul contorului. Personalul operatorului este obligat să examineze vizual integritatea contorului și sigiliile aplicate fără a le deteriora sau viola, în cazul în care personalul operatorului depistează că contorul este deteriorat și/sau că sigiliile operatorului sunt violate, el demonstrează încălcările respective consumatorului. Personalul operatorului de asemenea, este în drept să verifice integritatea bransamentului. În rezultatul controlului contorului și al sigiliilor aplicate și după verificarea integrității bransamentului de apă personalul operatorului este obligat să întocmească un act de control în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte. Actul de control se contrasemnează de consumator. În cazul în care consumatorul sau reprezentantul acestuia a refuzat să participe la controlul contorului, personalul operatorului efectuează controlul în lipsa acestuia, întocmind actul de control al contorului în care se indică faptul refuzului. Actul de control al contorului, semnat de către personalul operatorului se înmânează consumatorului, iar în caz de refuz al consumatorului de a primi actul întocmit, acesta se expediază consumatorului prin intermediul poștei.

În cazul depistării consumului fraudulos, personalul operatorului este obligat să demonstreze acest fapt consumatorului și să întocmească actul de depistare a consumului fraudulos conform anexei nr. 4 la Regulament în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte. Personalul operatorului indică în act, în mod obligatoriu, modalitatea în care consumatorul a efectuat consumul fraudulos. Actul de depistare a consumului fraudulos este semnat de personalul operatorului și de consumator sau de reprezentantul acestuia, în cazul în care consumatorul sau reprezentantul acestuia refuză să semneze actul de depistare a consumului fraudulos, personalul operatorului indică în act faptul și motivele refuzului. În cazul conectării neautorizate a instalațiilor interne de apă și de canalizare la sistemul public de alimentare cu apă și de canalizare, sau în cazul consumului de apă prin evitarea contorului, personalul operatorului înlătură încălcările depistate și păstrează probele respective.

Niciuna din acțiunile puse în sarcina operatorului, nu au fost îndeplinite de către reprezentanții SA „Apă-Canal Chișinău”.

Andrian Grigorițchi a solicitat stabilirea faptului nesoluționării în termen a cererii din 15 noiembrie 2017, ilegalității răspunsului SA „Apă-Canal Chișinău”, nr.1200/18235 din 21 decembrie 2017, anularea pct. 22 din procesul-verbal nr.55 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare din 30 decembrie 2015, din lipsa de probe ce ar confirma încălcarea admisă, anularea pct. 35 din procesul-verbal nr.45 al Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare din 18 noiembrie 2015 din lipsa de probe ce ar confirma încălcarea admisă, repararea prejudiciului moral în mărime de 10 000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În ședința de judecată din 24 ianuarie 2019 Andrian Grigorițchi a depus supliment la cererea de chemare în judecată, prin care a completat motivele de fapt și de drept și a reiterat pretențiile inițiale (f.d. 77-82).

Prin hotărârea din 31 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată (f.d.97).

S-a constatat faptul nesoluționării în termen legal a cererii lui Andrian Grigorițchi către SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 20171115-7980 din 15 noiembrie 2017.

S-a anulat decizia nr.35 din 18 noiembrie 2015 a Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare a Direcției relații cu clienții a SA „Apă-Canal Chișinău”, din Procesul-verbal nr.45 din 18 noiembrie 2015.

S-a anulat decizia nr.22 din 30 decembrie 2015 a Comisiei pentru examinarea încălcărilor în evidența serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare a Direcției relații cu clienții a SA „Apă-Canal Chișinău”, din Procesul-verbal nr.55 din 30 decembrie 2015.

În rest, cererea a fost respinsă ca nefondată.

S-a încasat de la SA „Apă-Canal Chișinău” în beneficiul statului suma de 300 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 06 februarie 2019 și 10 aprilie 2019 SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 31 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, prin care a solicitat casarea hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi decizii de respingere a acțiunii (f.d.99-100).

La 25 februarie 2019 și 08 aprilie 2019 Adrian Grigorițchi a declarat apel împotriva hotărârii din 31 ianuarie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru solicitând casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admise pretențiile cu privire la stabilirea ca ilegală a răspunsului SA „Apă-Canal Chișinău” nr.1200/18235 din 21 decembrie 2017 și încasarea prejudiciului moral în mărime de 10 000,00 de lei (f.d.116).

Prin decizia din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-au respins apelurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” și Andrian Grigorițchi (f.d.159).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei, a apreciat obiectiv și sub toate aspectele probele administrate la dosar, adoptând o hotărâre legală și întemeiată, aplicând și interpretând corect normele legale, iar cererile de apel declarate de SA „Apă-Canal Chișinău” și Andrian Grigorițchi sunt neîntemeiate.

Or, contrar art.118, 121 Codul de procedură civilă, apelanții nu au prezentat în instanța de apel probe în susținerea poziției. Prin urmare, prima instanță corect a aplicat normele legale relevante, la circumstanțele speței și a admis parțial acțiunea.

SA „Apă- Canal Chișinău” și Andrian Grigorițchi, utilizând calea de atac nu au prezentat în instanța de apel probe, pe care nu au avut posibilitatea să le prezinte primei instanțe și care ar fi de natură să schimbe concluziile expuse în hotărârea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt neîntemeiate, similare celor expuse cu ocazia judecării fondului cauzei, urmând a fi respinse.

Din considerentele menționate, Completul de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a ajuns la concluzia de a respinge cererile de apel și de a menține hotărârea primei instanțe.

La 05 decembrie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu pronunțarea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată (f.d.187-190).

În motivarea cererii de recurs a indicat că recursul este depus în termen, deoarece decizia instanței de apel a recepționat-o la 15 noiembrie 2019.

Andrian Grigorițchi își întemeiază cererea de chemare în judecată în baza pct.8 1 - 8 2 din Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015, act normativ care nu este aplicabil speței.

Or, conform art. 76 din Constituția R.M., legea se publică în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și intră în vigoare la data publicării sau la data prevăzută în textul ei. Nepublicarea legii atrage inexistența acesteia.

Regulamentul cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015 a fost publicat la 25 martie 2016 în Monitorul Oficial nr. 69 - 77 art. Nr: 447.

Conform art. 6 Cod Civil, legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică și nici nu suprimă condițiile de constituire a unei situații juridice constituite anterior, nici condițiile de stingere a unei situații juridice stinse anterior.

De asemenea, legea nouă nu modifică și nu desființează efectele deja produse ale unei situații juridice stinse sau în curs de realizare.

Conform art. 31 al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul

public de alimentare cu apă și de canalizare, furnizarea serviciului de alimentare cu apă și de canalizare se efectuează în baza de contract încheiat între operator și consumator.

Conform pct. 8.2 al contractului, părțile au stabilit că, consumatorul garantează achitarea serviciilor furnizate, lunar, în baza tarifelor stabilite pentru agenții economici, instituțiile bugetare și întreprinderi, persoanele fizice care practică activitatea de antreprenariat și alți consumatori în mărime de - 12,70 lei/m³ apă, și 10,26 lei/m³ canalizare.

Totodată, conform pct. 4.1.3 din contract, consumatorul s-a obligat să asigure protecția și integritatea sigiliilor (aplicate de către Operator și organele de standartizare și metrologie de stat) și a instalațiilor de evidență.

La caz, sunt aplicabile pct. 9.4.1 și 9.4.2 din Regulamentul de organizare și funcționare a serviciilor publice de alimentare cu apă și de canalizare din mun. Chișinău, aprobat prin decizia CMC din 25 martie 2008. Se consideră încălcare în evidența volumului de apă furnizat și/sau volumul apelor uzate evacuate: demontarea neautorizată a contoarelor sau schimbarea amplasării lor fără acordul furnizorului, ruperea sigiliilor aplicate pe contor, vanele de pe țeava de ocolire a instalațiilor interioare ale consumatorului.

Conform pct. 9.4.2 din Regulamentul menționat, în cazul încălcărilor comise în evidența apei și/sau a apelor uzate, volumul supus facturării se determină conform capacității de debit a bransamentului de apă, considerând viteza apei în el de 1,5 metri pe secundă și a timpului de funcționare a acestuia:

- a) timp de până la 24 ore în zi;
- b) în conformitate cu durata zilei de lucru a consumatorului (persoane juridice).

Mai mult, art. 4 al Legii nr. 303 din 13 decembrie 2013 privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare prevede că consum fraudulos - consum de apă sau deversare a apelor uzate prin conectarea neautorizată a instalațiilor interne de apă și/sau de canalizare la sistemul de alimentare cu apă și/sau de canalizare al operatorului, prin evitarea folosire a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare, precum și în lipsa contractului de furnizare a serviciului public de alimentare cu apă și de canalizare.

Art. 17 lit. c) al aceleiași Legi prevede că consumatorul este obligat să exploateze și să întrețină în stare bună instalațiile interne de apă și de canalizare aflate în gestiunea sa, în conformitate cu documentele normativ-tehnice, să remedieze la timp avariile și scurgerile de apă de la rețelele proprii. Iar conform lit.d) a art. 17, consumatorul este obligat să asigure integritatea contoarelor și a sigiliilor aplicate acestora.

Conform art. 26 alin. (12) al Legii menționate, în cazul consumului fraudulos, volumul serviciului public care urmează să fie facturat de către operator consumatorului se determină în baza Regulamentului cu privire la serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, în funcție de secțiunea bransamentului, viteza mișcării apei și de durata consumului fraudulos.

Obligația trebuie să fie executată în modul corespunzător, cu bună - credință, la locul și momentul stabilit.

La 27 ianuarie 2020 Andrian Grigorițchi a depus referință asupra cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind neîntemeiat.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție reține că prezentul litigiu a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova. Conform art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, completul specializat va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Din materialele cauzei rezultă că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 09 octombrie 2019.

Dovada de recepționare a copiei deciziei din 09 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău de către SA „Apă-Canal Chișinău” la materialele cauzei lipsește, însă ultima în cererea de recurs a menționat că a recepționat-o la 15 noiembrie 2019.

În aceste circumstanțe, recursul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” la 05 decembrie 2019 se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului depus de SA „Apă-Canal Chișinău” în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul depus se referă la dezacordul SA „Apă-Canal Chișinău” cu soluția pronunțată de către prima instanță și instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă, însă, din recursurile depuse nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes

(cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230 și 258 alin. (3) din Codul administrativ, art. 270, 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se declară inadmisibil.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nina Vascan

Sveatoslav Moldovan